

நாட்டின் அதிபதி, உலகப் பொருளாதார மையத்தின் தலைவர், வீராங்கனை கவிஞர், கலைஞர், எழுத்தாளர் என்று பல உச்சங்களையென்று பணிகள் தொடர்ந்து கின்றார்கள். இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னிலையில் இருந்தாலும் இவர்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டு விட்டார்களா? என்ற கேள்வி இன்னமும் இருக்கிறது.

ஐரோப்பாவைப் பார்க்கும் போது அல்லது ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளுடன் ஐரோப்பாவை ஒப்பிடும் பொழுது பணிகளின் வாழ்வும், வசதியும் அவர்களுக்கான உரிமையும் மலேயாக்கி நிற்பது தெரியும். ஆனாலும் ஐரோப்பியப் பணிகளுக்கும் தொல்லகைகள் இருக்கின்றன. அவர்களிடமும் அவலங்கள் நிறைந்த வாழ்வு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட கதை இருக்கிறது. உள்ளத்தில் காயம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மலேய பிரயோகிக் கப்படும் அநுகேமான வன்முறைகள்

வெளியே தெரிவதில்லை. அதாவது தெரிவிக்கப் படுவதில்லை. வெளியே சொல்வதனால் பிரச்சினைகள் இன்னும் பிதாசுரமாக மாறி விடும்போது என்ற பயம். அல்லது பிறருக்குத் தெரிவிப்பதில் அவமானம் ஏற்படும்போது என்ற கச்சம். சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப் படுவதோமோ எனும் அச்சம் போன்ற பல பிரச்சினைகளால் தங்களுக்கு மலேய தொடுக்கப்படும் வன்முறைகளை, அதுவீடானாலும் சரி அலுவலகங்களானாலும் சரி பணிகள் தங்களுக்குள்ளேயே அமுக்கி விடுகிறார்கள். இதன்மீது பதத்தில் வெளியான ஐரோப்பிய அடிப்படையிலான உரிமை மையத்தின் அறிக்கை ஒன்று தெளிவாக்கி இருக்கிறது.

28 ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஐரோப்பிய அடிப்படையிலான உரிமை மையத்தினால் பணிகளிடம் தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆய்வு கடந்த 05.03.2014 இல் வெளியாகி இருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் மினறில் ஒரு பண்ணை உடல் ரீதியாக வன்முறைகளைச் சந்திக்கிறாள் அல்லது பாலியல் தொல்லகைக்கு உட்படுத்தப் படுகிறாள். வீதியில், அலுவலகங்களில், நான்கு சுவர்களுக்குள் பட்டியல் வீட்டுக்குள் என்று இந்த வன்முறைகள் அரங்கேறுகின்றன. வீட்டில் துணைவனால் அல்லது உறவினரால், வெளியில் நண்பர்களால், மற்றும் தெரியாத நபர்களினால் என்று பணிகள் மீது வன்முறைகள் எப்பொழுதும் பிரயோகிக் கப்படும் கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

மலேமும் இந்த ஆய்வினப் படி ஐரோப்பாவில் மட்டும் ஏறக்குறைய 62 மில்லியன் பணிகள் உடல் ரீதியான வன்முறைகளையும் 3 மில்லியனுக்கு மலேன பணிகள் பாலியல் கொடுமைகளையும் சந்திக்கிறார்கள். பணிகளுக்கான இக் கொடுமைகள் அநகேமானவை அவர்களது 15 வது வயதில் இருந்தே ஆரம்பமாகின்றன. இவ்வாறான வன்முறைகள் ஐரோப்பாவின் வடக்கு நாடுகளிலேயே அதிகம் நடப்பெறுகின்றன. விகிதாசாரங்களோடு பார்க்கையில் பணிகளுக்கான வன்முறைகள் இடம் பெறும் நாடுகளில், டென்மார்க் நாடு முதல் இடத்தில் இருக்கின்றது. டென்மார்க்கில் மட்டும் இவ்வாறான கொடுமைகளின் விகிதம் 52 ஆகப் பதிவாகி இருக்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் முன்னணியில் இருக்கும், அதுவும் பணை ஒருவரை அதிபரகைக் கொண்டிருக்கும் யேர்மனியில் இவ்வாறான வன்முறைகள் 35 வீதம் என அறியும் போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

இந்த ஆய்வினப் முடிவில் ஐரோப்பிய அடிப்படையிலான உரிமை மையத்தின் இணைப்பாளர் மோர்றன் கஜெர் இப்படிக்குறிப்பிடுகிறார், „பல பணிகள் தங்கள் மலே பிரயோகிக்கப் படும் வன்முறைகளை வெளியில் திரிவிக் காத வகையில், பணிகள் மீதான வன்முறைகள் நாங்கள் தந்த புள்ளி விபரங்களையே விட அதிகமானதாகத் தான் இருக்கும்”

ஐரோப்பிய நிலையே இதுதான் என்றால், இலங்கையில் உள்ள பணிகள் நிலைபற்றிப் பசேவையே தேவை இல்லை. தமிழரது நிலப் பரப்பு மட்டுமே பக்கமும் கடலால் சமீபப்பட்டது. இன்று அதற்கு மலேல சிறீலங்கா இராணுவத்தால் சமீபப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இராணுவம் தமிழரது கலாச்சாரங்களை; சீரழிப்பதில் அத்தமும்பைப்புக காட்டுகிறது. அதற்குக் கருவியாக சிறீலங்காவின் இராணுவம் பணிகளையே குறிவைக்கிறது.

போரினால்க்கப்பட்ட விதவைகள் உருவாகி விட்டார்கள். அவர்களது பரிதாபங்களையே சொல்ல முடியவில்லை. சிறையில் வாடும் சகோதரிகளின் அவலங்கள் சிறகைக் கட்டங்களாகக் குள்ளையே அமுக்கப் படுகின்றன. வேண்டாத கலாச்சாரங்களை பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் உருவாக்கி விடுகிறார்கள். போதாதற்கு இப்பொழுது தமிழ்ப் பணிகளை இராணுவத்துக்குள் இழுத்து விட சிறிலங்கா அரசாங்கம் நடவடிக்கையை அமோகமாகத் தொடங்கி இருக்கிறது.

ஆக பெயரளவில் நாங்கள் மகளிர் தினத்தையே நினைவு கருகிறோமே தவிர நிலைகளில் மாற்றங்கள் எங்களிடம் இல்லை. 93 வருடம் மகளிர் தினம் கண்டு விட்டோம் அடுத்த வருடமும் மகளிர் தினம் வரும். இதுதான் நிலைமை. ஏனியும் பாம்பும் என்று ஒரு விளையாட்டு இருக்கிறது. ஏறாவதும் சறுக்குவதும் அந்த விளையாட்டு இருக்கும். ஆனால் இங்கே சறுக்குவது மட்டும் தான் நிலையாக இருக்கிறது.

□□□□□□□□□□...

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை
Tuesday, 03 June 2014 11:12 -

ஆழ்வாப்பிள்ளை

8.3.2014